

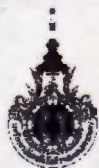
センセイの鞆

กระเป๋าหนึ่งใน
กับหัวใจที่ว่างเปล่า

The
Briefcase

Hiromi
Kawakami

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

503000816

วิมลส วศินสังวร
แปล

คำนำสำนักพิมพ์

เมื่อคนเหล่านี้สองคนมาเจอกันที่บาร์แห่งหนึ่ง คนหนึ่ง
เป็นครูสอนอายุที่สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น อีกคนก็เคยเป็นลูกศิษย์
ของครูผู้เฒ่าพวก ทั้งสองพบกันโดยบังเอิญ มีรสนิยมการกินดื่ม
คล้ายกัน ในคราวที่พวกเขาทั้งสองแวะเวียนมาเจอกันบ่อยครั้ง แต่
เมื่อเวลาผ่านไปพวกเขาก็ไม่พบกันอีก จะใกล้ก็ไม่อาจชิด จะ
ห่างก็ยากที่จะคิดถึงกันไม่ได้ กระเป๋าหนึ่งใบกับหัวใจที่ว่างเปล่า
จะเป็นนิยายรักที่ทอดอารมณ์วังวนวนวนให้และอิงอลในความ
สับสนยาวนานแสนนาน

กระเป๋านี้ใน
กับหัวใจที่ว่างเปล่า

The
Briefcase

สำหรับเพื่อการศึกษาและการอ้างอิงเท่านั้น

พระจันทร์กับถ่านไฟฉาย

ชื่อจริงของเราคือ มัตสึโมโตะ ฮารุทสึนะ แต่ฉันเรียกเขาว่า 'ฮารุ' ไม่ใช่ 'คุณ' หรือ 'ท่าน' แค่ 'เซ็นเซ' เฉยๆ

เขาเป็นครูสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นสมัยเรียนชั้นมัธยมฯ เขาไม่ได้เป็นครูที่รักของฉัน และฉันก็ไม่ได้สนใจวิชาภาษาญี่ปุ่นมากนัก ฉันจึงทำเขาไม่ค่อยได้ หลังจบการศึกษา ฉันก็ไม่ได้เจอเขาอีกใหญ่

เมื่อหลายปีก่อน เรานั่งข้างกันที่บาร์แออัดแห่งหนึ่งใกล้สถานีรถไฟ และหลังจากนั้นเส้นทางของเราก็มาบรรจบกันเป็นครั้งแรก ฉันเห็นเขานั่งอยู่ตรงเคาน์เตอร์ แผ่นหลังตรงแน่วจนเกือบหัก

ฉันไปนั่งตรงเคาน์เตอร์ และสั่ง ‘พูนาราดซอส
ถั่วเหลืองหมัก รากบัวทอด กับหอมแดงคั่วเกลือ’ ส่วนเขาสั่ง
‘หอมแดงคั่วเกลือ รากบัวทอด กับพูนาราดซอสถั่วเหลืองหมัก’
เกือบจะพร้อมกัน เมื่อฉันเหลือบมอง ก็เห็นเขาจ้องกลับมา
ฉันคิดกับตัวเองว่า *ทำไมหน้าคุ้นจัง...* จากนั้นเซ็นเซก็พูดว่า

“ขอโทษนะ เธอใช่ โอมาชิ ทสึกิโกะ หรือเปล่า”

ฉันประหลาดใจ แต่ก็พยักหน้ารับ

“ฉันเคยเห็นเธอที่นี่สองสามครั้ง” เซ็นเซพูด

“จ้ะเหรอคะ” ฉันตอบกำกวม ตายังคงมองเขา ผม
ขาวของเขาหิวเสยไปด้านหลังอย่างเรียบร้อย เขาใส่เสื้อเชิ้ต
สีขาวลงแข่งกับเสื้อกั๊กสีเทา บนเคาน์เตอร์ตรงหน้าเขามีขวดสาเก
และเนื้อวาทากแห้งกับสาหร่ายทะเลโมซุคุที่เหลืออยู่ในชามนิต
หน้อย ฉันสงสัยว่าตาแก่ที่มีรสนิยมการกินเหมือนฉันคนนี้เป็น
ใครกัน แล้วภาพเขาที่ยืนอยู่บนยกพื้นหน้าชั้นเรียนก็ลอยเข้ามา
ในความคิด

เซ็นเซมักจะถือแปรงลบกระดานไว้ในมือตอนเขียน
กระดานดำ เขาจะใช้ชอล์กเขียนอะไรบางอย่าง เช่น ในฤดู
ใบไม้ผลิ อรุณรุ่งจะเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งงามที่สุด ซึ่งเป็นบาทแรก
ของ หนังสือข้างหมอน ที่ประพันธ์โดย เซ โชนางะ จาก
นั้นไม่ถึงห้านาทีเขาก็จะลบทิ้ง แม้แต่ตอนที่เขาหันมาสอน มือ
ก็ยังคงถือแปรงลบกระดานไว้ ราวกับมันติดอยู่กับมือซ้ายอัน
แข็งแรงของเขา

“แปลกดีนะที่ได้เห็นผู้หญิงในสถานที่แบบนี้คนเดียว”

เห็นเธอขณะบรรจกราดมิโหะเปรี้ยวไปบนเศษเนื้อวาฟฟากแห้ง
ชิ้นสุดท้ายแล้วคืบไล่ปาก

“คะ” ฉันตอบ พลังรินเปียร์ใส่แก้ว ฉันคิดว่าเขาคง
เป็นครูที่โรงเรียน แต่ยังคงนึกชื่อเขาไม่ออก ขณะดื่มเปียร์ ใจ
หนึ่งฉันก็ทิ้งที่เขาจำชื่อนักเรียนได้ อึกใจก็งนสงสัย

“เธอตกเปียดตอนอยู่โรงเรียนใช่ไหม”

“ใช่คะ”

“ฉันจำเธอได้ทันทีเมื่อเห็นเธอที่นี่”

“อ้อ”

“ปีนี้เธออายุสามสิบแปดแล้วใช่ไหม”

“หนูยังสามสิบเจ็ดอยู่ค่ะ”

“โทษที ขอโทษที”

“ไม่เป็นไรคะ”

“ฉันไปค้นหะเบียนกับหนังสือรุ่นมานะ”

“อ้อ”

“เธอดูไม่เปลี่ยนเลยนะ”

“เข็นเซก็เหมือนกันคะ” ฉันเรียกเขาว่า ‘เข็นเซ’ เพื่อ
ปิดบังความจริงที่ว่าฉันจำชื่อเขาไม่ได้ แล้วเขาก็เป็น ‘เข็นเซ’
นับตั้งแต่นั้น

คืนนั้นเราดื่มสาเกกันห้าขวด เข็นเซเป็นคนจ่าย ครั้ง
ถัดมาที่เราพบกันที่บาร์และดื่มด้วยกัน ฉันเป็นฝ่ายเลี้ยง ครั้ง
ที่สาม และทุกครั้งหลังจากนั้น เราต่างคนต่างจ่าย เหตุการณ์
ดำเนินไปเช่นนั้น เราต่างดูเหมือนคนประเภทที่ชอบแะบาร์แถว

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00110048>

กระเป๋าหนึ่งใบกับหัวใจที่ว่างเปล่า = The Briefcase / Hiromi Kawakami ; วิลาศ วศินสังวร, แปล.
อีโรบี, คาวาคามิ.

My list

Subject

[นวนิยายญี่ปุ่น](#)
[นวนิยาย](#)

Details

Added Author	วิลาศ วศินสังวร, ผู้แปล
Published	กรุงเทพฯ : เอิร์นเนส, 2566.
Edition	พิมพ์ครั้งที่ 1.
Detail	227 หน้า ; 19 ซม.
ISBN	9786167691879

0 7 0

MARC

Export

Save

Share